

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 "

НЕДЕЉА 2. ОКТОБРА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
 РЕДОВНИ САСТАНАК
 држан 10. септ. 1894. г.

Председавао заступник председника, члан суда г. Мих. П. Живадиновић, присуствовао члан суда г. Јов. Антонијевић, од одборника били: г. г. Јеротије А. Милivoјевић, Јаков Алкалај Ст. П. Поповић, Бла оје Милошевић, Милац Маринковић, Ђорђе Димитријевић, Сáva Петровић, Горчаков Миловановић, Јарослав Безуха, Софроније Јовановић, Живко Кузмановић, Фердинанд Розелт, Миленко Марковић, Коста Петровић, Љуб. Марковић, Ст. Д. Поповић, Н. Д. Стефановић Љ. Каљевић, Зах. К. Поповић, М. Миланиновић, Павле Ђ. Радосављевић, Стеван Јосифовић.

(Свршетак)

XIII.

По прочитању молбе еснафа бозациског АБр. 5919, којом моли да се њему уступи наплаћивање таксе општинске на бозу за 1895 год. а он — еснаф, да отсеком плаћа општини свака три месеца у напред као што је до сада било, а за годишњу цену од 2000. дин. — одбор је *решио*:

да се наплаћивање таксе за продају бозе у вароши уступи за 189-пету годину еснафу бозациском за 2000. дин. годишње, с тим, да ову суму еснаф исплати у тромесечним ратама у напред. Погодбе изложене у решењу одборском од 27. Јануара 1894 год. АБр. 377. вреде и за ово уступљење,

XIV.

По прочитању протокола лицитација ГБр. 4402 и 4515. држаних за откопавање земље у Колубарској и Боровој улици и за продужење канала у Колубарској улици одбор је *одлучио*:

да се ова оба предмета врате грађевинском одељењу, да оно и по једном и по другом предмету изради планове из којих ће се видети, колико се земље има откопати и каквих размера ће бити канал.

Да грађев. одељење у будуће пре држања лицитације за какав грађевински посао увек изради тачно планове и стави их лицитантима на углед. Осим тога, да кад се решава о грађевинским стварима увек буде у одборској седници дотични инжењер, ради давања потребног обавештавања.

XV.

По прочитању протокола лицитације АБр. 5886 држане за давање под закуп куће општинске у абациској улици, одбор је *решио*:

да се кућа општинска у абациској улици Бр. 20. уступи под трогодишњи закуп, од 1. Јануара 1895 г. до 1. Јануара 1898. год. Илији С. Илићу. оvd. трг. за 960·05.

дин. (девет стотина шездесет дин. и пет п. д.) годишње кирије, под погодбама прописаним за овај закуп.

XVI.

По прочитању протокола лицитације АБр. 5885 држане за давање под трогодишњи закуп три општинска дућана у Которској улици, одбор је *решио*:

да се три општинска дућана у Которској улици уступе под трогодишњи закуп, од 1. Јануара 1895. до 1. Јануара 189-осме године Димитрију Х. Фичо за цену од девет стотина и два динара годишње за сва три дућана.

XVII.

По прочитању протокола лицитације АБр. 5613 држане за давање под закуп општинског плаца код војног магацина у бари венетији, на којој лицитацији није било ни једног лицитанта, и по прочитању понуде И. Бајлонија и Синова АБр. 5612 по овој ствари, — одбор је *решио*:

да се општински плац код војног магацина у бари Венетији уступи под трогодишњи закуп до 1. Јануара 189-осме године досадашњим закупцима Игњату Бајлонију и Синовима за сто динара годишње кирије.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умнији чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом намећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

У сред ових горких мука и искушења, која је српски народ на Крајинама место захвалности добијао од својих суседа, које је спасао од Турака за дивно је чудо појава, да су поједине гомиле Срба из разних крајева подјармљенога Српства, под Тур-

цима непрестано прелазиле у хришћанске земље, и ако виде добро, да их ни тамо не чекају лепши и ведрији дани. У толико је интереснија та појава, што се баш у вараждински генералат, где се због уније водила најживља борба, опет сели доста велики број Срба из суседних српских крајева. Ну то се може објаснити тиме, што је у вараждинском и карловачком генералату заведена војничка управа непосредно цару подчињена, а Срби су волели као војници да слушају једнога господара, него ли више њих.

Да прегледамо редом главнија пресељења нашега народа у делове Војничке Крајине, настављајући онде где смо раније (стр. 482 и даље) прекинули, па до половине XVII. ст.

Насељења српска у вараждински генералат наставила су се и после 1600. г. и то кад у већим кад у мањим гомилама.⁽¹⁾ У јануару 1612 г. надвојвода Фердинанд јавља већу у Грацу, да је на граница велики број Срба слабо заштићен градовима, и тражи да се нека места боље утврде. То буде извршено, па подигну још две нове

стражаре и кастел у Дерњи те тим утврде Драву а нарочито обезбеде упад Турака из Каменице. У утврђеним местима сместе се гомиле ново досељених Срба.⁽²⁾ Колико је пак било срба у ово доба у овом генералату, види се из једног извештаја од г. 1626. где се помињу до 1200 *породица*. А на пет година после овога првог пребројавања, спомиње се да је ту било толико Срба, да их је дневно по 800—900 увек било на стражама, спремних за сваки случај а ови бројеви тек не казују, да број ранијих досељеника није нараштавао непрестано новим досељеницима. Из извештаја комисије од 1679. г. за последњих двадесет год. (1659—1679) нови насељеници населили су *девет* нових села. А прираштај досељеника потврђује и извештај вараждинске регименте, која је све више увећавала број војника услед нових досељавања.

Исто тако и *Приморска* крајина имала је у овој периоди нових српских досељеника из Лике. На неколико година после оних насеобина у Личу и Крипоту, спомињу се српски ројеви, који се настањују у *Врлогу*.

(1) Bidermann: Die Serben Ansiedlungen str. S. 60.

(2) На истом месту, стр. 82.

